

[illegible]

(א) גמ' ולא זו בלבד הכי
קאמר כ"ל' ותיבת אמרו
נמוח: (ב) רש"י ד"ה
יתחול: (ג) וכו' ע"ה ע"ה
ההרהרה לכדיש ביום:
(ד) ר"ה ח' ח' ח' ח' ח'
בלילה השמיני. י"ב ורש"י
סוף פסחים ד' ק"ב ע"ג
היום תחלה פ"י דר"ק דכא
ואחרי' כמב' ח"ל ו' גראה
שפ"ה ביום שינומס יאכל דא
בלילה הזה לא תא' למעט
אלא ו' שמיטתו בשפ"ה יאכל
הראשון של פסח אכל מנאן
ואח"כ יאכלנו ע"ה ע"ה ע"ה
כ"ל נ"ל ע"ה ע"ה ע"ה:

ר' אלעזר בן עזריה אומר נאמר כאן בלילה הזה וכו'. וא"ת היכי מצי למימר רבי אלעזר בן עזריה עד חצות וסמכין לא תותירו ממנו עד צוק (שמות יב) דמשמע עד צוק מיהא מצי לאכלו. ויש לומר דמצי למימר דכ"י קאמר לא תעשו דבר שיעבר לירי ונתת עד הצוק. ש"ס לא יחא נאכל עד חצות לא תוכל לאוכלו ולא לשורפו בלילה כדקא' אמרין ^ט ציוס אתה שורפו ואי אתה שורפו בלילה ואס' כן ישאר עד הצוק: ^חלא

הבשר בלילה הזה רבי אלעזר בן עזריה אומר נאמר כאן בלילה הזה ונאמר להלן ^יועברתי בארץ מצרים בלילה הזה מה להלן עד חצות אף כאן עד חצות אמר ליה ר' עקיבא והלא כבר נאמר ^זבחפזון ^חעד שעת חפזון א"כ מה תלמוד לומר בלילה יכול יהא נאכל כקדשים ביום תלמוד לומר בלילה בלילה הוא נאכל ולא ביום בשלמא לר' אלעזר בן עזריה דאית ליה גזירה שוה אצטריך למכתב ליה הזה אלא לר' עקיבא האי הזה מאי עביד ליה למעושי לילה אחר הוא דאתא סד"א הואיל ופסח קדשים קלים ושלמים קדשים קלים מה שלמים נאכלין לשני ימים ולילה אחד אף פסח נאכל שתי לילות במקום ב' ימים ויהא נאכל לב' לילות ויום אחד קמ"ל בלילה הזה בלילה הזה הוא נאכל ואינו נאכל בלילה אחר ור' אלעזר בן עזריה ^דמלא תותירו עד בקר נפקא ורבי עקיבא אי מהתם הוה אמינא מאי בקר בקר שני ורבי אלעזר אמר לך כל בקר בקר ראשון הוא. והני תנאי כהני תנאי ^הדתנאי ^ושם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים ר' אלעזר אומר בערב אתה זובח וכבוא השמש אתה אוכל ומועד צאתך ממצרים אתה שורף רבי יהושע אומר בערב אתה זובח כבוא השמש אתה אוכל ועד מתי אתה אוכל והולך עד מועד צאתך ממצרים א"ר אבא הכל מודים כשנגאלו ישראל ממצרים לא נגאלו אלא בערב שנאמר ^ההוציאת ה' אלהיך ממצרים לילה וכשיצאו לא יצאו אלא ביום שנא' ^זמחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה על מה נחלקו על שעת חפזון ר' אלעזר בן עזריה סבר מאי חפזון חפזון דמצרים ורבי עקיבא סבר מאי חפזון חפזון דישאל ^חתנ"ה הוציאת ה' אלהיך ממצרים לילה וכי בלילה יצאו והלא לא יצאו אלא ביום שנא' מחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה אלא מלמד שהתחילה להם גאולה מבערב: ^טדבר נא באוני העם וגו' אמרי דבי ר' ינאי ^יאינ' נא אלא לשון בקשה אמר ליה הקב"ה למשה בבקשה ממך לך ואמור להם לישראל בבקשה מכם שאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב שלא יאמר אותו

ס' שעל ידם נחפזו למחר לשלחם: חפזון דישאל. לא שמעו להם ללכת עד בקר: ^אחזון